

[Statsministeren.]

døden, har de tre partier, der har deltaget i samarbejdet i den i maj 1957 dannede regering, besluttet at fortsætte dette samarbejde. I overensstemmelse hermed har repræsentanter for de tre partier over for kongen bekræftet, at samarbejdet agtes fortsat, og har samtidig indstillet, at ledelsen af regeringen overdrages til mig. Kongen har derefter den 21. februar udnævnt mig til statsminister. Regeringen fortsætter i øvrigt uændret. Foreløbig bevarer jeg posten som finansminister, men det er min agt at afgive dette hverv, så snart behandlingen af en række lovforslag, som er forelagt dette høje ting, er afsluttet.

Der er ikke med det nu stedfundne statsministerskifte sket nogen ændring i grundlaget for regeringens politik, således som den er tilkendegivet i den åbningstale, som statsminister H. C. Hansen den 6. oktober 1959 holdt i dette høje ting.

Regeringen vil forsat bestræbe sig på at skabe den bredest mulige tilslutning til det lovgivningsarbejde, som skal gennemføres, og den indbydelse til samarbejde, som kom til udtryk i åbningstalen, står stadig ved magt. Det er regeringens håb, at der her i tinget vil kunne tilvejebringes et sagligt samarbejde til løsning af de mange opgaver, den kommende tid vil stille os over for.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Thisted Knudsen* til justitsministeren:

„Finder ministeren det foreneligt med dansk retsplejes grundsætninger, at politiet giver offentligheden detaljerede oplysninger om en sigtets rent private forhold?“

Thisted Knudsen: Mit spørgsmål til den højtærede justitsminister må blandt andet ses på baggrund af den drabsigtelse, som politiet i Holbæk har rejst imod fru Irene

Sonja Andersen. Jeg siger udtrykkelig „blandt andet“; jeg ønsker ikke at gøre politimesteren i Holbæk til syndebuk. Efter mit skøn er der forekommet tilfælde af lignende beskaffenhed før.

Alle i det høje ting ved, at politiet under sagens behandling udleverede til offentligheden rent private, intime og detaljerede oplysninger om den sigtede, oplysninger, som efter mit skøn ikke kan siges at tjene til opklaring af sagen. Jeg skal ikke komme nærmere ind på disse oplysningers indhold; jeg tror, de er velkendt af den højtærede justitsminister og også af tingets medlemmer.

Enhver borger i landet, der ikke er dømt, har krav på samfundets beskyttelse. Politiets oplysninger til offentligheden om en sigtets forhold bør gives med stor takt og i forståelse af, at den sigtede har pårørende, og at den sigtede måske senere, renset for sigtelsen, på fri fod kan vende tilbage til samfundet. Ubodelig og umenneskelig skade kan derfor påføres den pågældende og de pårørende.

Et og andet kunne en gang imellem tyde på, at politiet ikke altid til fulde forstår dette humane synspunkt, som efter mit skøn også ligger i retsplejelovens grundsætninger, hvorfor jeg har rettet spørgsmålet til justitsministeren. Jeg ved, at pressen har sit store ansvar i dette forhold og altid bør udvise medmenneskelig forståelse og ikke henfalde til den fristelse at skabe sensation, i hvert fald ikke når det drejer sig om et værgeløst medmenneske. Den offentlige gabestok er ofte ubarmhjertigt hård og tilføjer ikke alene den sigtede, men også de pårørende unødvendige lidelser.

Jeg har derfor rejst denne sag over for den højtærede justitsminister. Jeg mener, at hvert enkelt medlem i denne sal har pligt til at medvirke til at bringe fornuftige og humane forhold ind i dette billede.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlems spørgsmål kan jeg besvare med et nej, men jeg vil dog gerne derud-